

idet vi drive de Paagjældende til at benytte andre Veie, som ligge meget nær. Jeg har anset det for ganske ugjortigt at foreslaa Bestemmelser f. Ex. med Hensyn til Befordring til Malmø, dersom Reisen gaar derfra videre, eller til Gøteborg, dersom den gaar derfra videre, eller for Saadanne, som ville reise over Korsør, Kiel, Hamborg og derfra videre. Jeg har troet, at man under den hele den almindelige europæiske Lovgivning i dette Forhold gennemfrømmende humane Følelse maatte med Hensyn til de Udvandring, der foregaa over Lybfland og Sverrig, kunne stole paa disse Landes Lovgivning. Derimod har jeg troet, at Afstanden herfra og til England var saa stor, at der vel kunde være Grund til særskilte Bestemmelser. Det er Udgangspunktet for nærværende Lovforslag, men man maa jo derved aldrig glemme, at det ikke er den eneste Veie, men at der er andre Veie, som ligge meget nær, og frit kunne vælges, ligesom man til samme Tid bestandig maa erindre, at der ikke i denne Lov kan være Tale om den Art af Reiser, som foretages aldeles frit uden Benyttelse af Udvandringagent. — Jeg afventer altsaa de Forslag, som det ærede Medlem for Kjøbenhavn (Ploug) maatte ville stille, men maa dog særlig bemærke, at naar han vilde, at der af Ministeriet maatte gives den Mand, som han tænkte sig skulde have Tilsyn med Udvandringen, en nøiagtig Instrux med Hensyn til Udførelsen af hans Forretninger, saa vil jeg rigtig nok bede det ærede Medlem overveie, om man ikke i ethvert Fald snarere maatte sige det lige Modsatte. Naar jeg skal udtrykke mig kort og skarpt, saa vil jeg sige, at forsaavidt en saadan Mand virkelig burde ansættes, hvad jeg foreløbig skal lade henstaa, saa maatte han ikke handle efter „nøiagtig Instrux“, men han maatte handle efter sit eget frie selvstændige Skjøn, medens Loven kun maatte bestemme hans Myndighed. Jeg tror nemlig ikke, at nogen Minister vilde være istand til forud nøiagtigt at instruere med Hensyn til Bedømmelsen af Kontrakterne; jeg tror det er ganske umuligt i saa Henseende at paalægge Ministeren at give en nøiagtig Instrux. Jeg tror altsaa, at Myndigheden, hvis det overhovedet lod sig gjøre, maatte gives ved Lov og maatte gives

overordentlig frit, saaledes at dens Udøvelse overlodes til den Paagjældendes Skjøn under hans Ansvar, men om og hvorvidt man virkelig i den Henseende kan opstille passende Regler, skal jeg for Tiden ifkun henstille til Thingets nærmere Overveieelse.

Ploug: Jeg beder om Forlædelse, hvis jeg har udtrykt mig urigtigt; ved Instrux forstod jeg Regler for Myndighedens Udøvelse.

Da, ellers Sagen begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen. Lovforslagets Overgang til 2den Behandling sattes derpaa under Afstemning og

vedtoges enstemmig med 50 Stemmer.

Ploug: Jeg tillader mig at foreslaa Nedsættelsen af et Udvalg paa 5 Medlemmer.

Da Sagen begjærede Ordet i denne Anledning, sattes ovenstaaende Forslag om Nedsættelsen af et Udvalg paa 5 Medlemmer i Sagen under Afstemning og vedtoges enstemmig med 40 Stemmer.

Formanden: Valget af dette Udvalg skal komme paa Dagsordenen for næste Møde.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af: Forslag til Lov om Stempelafgift af udenlandske offentlige Pengeeffetter.

Lovforslaget findes i Tillæg C til Sagen sattes under Forhandling.

Melchior: Jeg beklager, at jeg ikke kan aabne Forhandlingen over dette Lovforslag ved at slutte mig dertil og anbefale det høje Thing at vedtage det. Jeg tror, at man maa have en ikke ringe Betænkelighed ved at indføre denne her i Landet nye Beskatning paa udenlandske offentlige Pengeeffetter, og jeg tror